

سینمای دنیا شصت در گفتگو با مکرر اف سینمایی

تألیف: محمود اژمند - محمدعلی حیدری

فهرست

۷	پیشگفتار
۹	مقدمه
۱۵	- سید فخرالدین انوار (معاون سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی)
۲۷	- مصاحبه مکتوب
۴۳	- گفتگوی حضوری: - جلسه اول - جلسه دوم
۷۱	- سید محمد بهشتی (مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی) - جلسه اول
۱۰۵	- جلسه دوم
۱۵۵	- محمدمهری دادگو (مشاور مدیریت سینمایی) - جلسه اول
۱۷۹	- جلسه دوم
۲۰۷	- جلسه سوم
۲۳۳	- محمدمهری حیدریان (مدیرکل اداره نظارت و ارزشیابی معاونت سینمایی)
۲۴۷	- مهدی ارگانی (مشاور بخش فرهنگی بنیاد فارابی)
۲۵۵	- محمدحسین حقیقی (مدیر مرکز سینمای مستند و تجربی و مدیرکل تولید و پشتیبانی معاونت سینمایی)
۲۸۳	- جعفر صانعی مقدم (مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران)
۳۰۷	- محمد آقاجانی (قائم مقام بنیاد سینمایی فارابی)
۳۱۹	- عبدالله اسفندیاری (مدیر بخش فرهنگی بنیاد فارابی)

- مجتبی اقدامی (معاون و قائم مقام مدیریت بخش فرهنگی بنیاد فارابی) ۳۲۹
- علیرضا شجاع نوری (مدیر بخش بین الملل بنیاد فارابی) ۳۴۱
- ایرج تقی پور (قائم مقام امور بین الملل بنیاد فارابی) ۳۶۱
- التفات شکری آذر (مسئول خرید و آماده سازی فیلم های خارجی) ۳۷۱
- مهدی یزدانی (مدیر بخش تهیه و توزیع ویدئویی و مدیر امور عمومی بنیاد فارابی) ۳۷۷
- علی اکبر اورعی (مدیر واحد جنگ بنیاد فارابی) ۳۸۳
- محمود ارزمند (مدیر انتشارات بنیاد فارابی و سردبیر نشریات فصلنامه سینمایی فارابی و ماهنامه بولتن سینمایی) ۳۹۳
- داریوش نوروزی (مدیر واحد کودک و نوجوان بنیاد فارابی) ۴۰۵
- محمد حسن خوشنویس (مدیر فیلمخانه ملی ایران) ۴۱۳
- کتابیون شهابی (کارشناس امور بین الملل بنیاد سینمایی فارابی) ۴۱۹
- مؤخره: نگاهی به صعود و فرود معماران سینمای توین ایران / محمود ارزمند ۴۳۵
- نمایه: ۴۸۱

سید فخر الدین انوار

(معاون سینمایی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی)

صاحبہ مکتب

شما و گروه تدوین‌گر برنامه سینمای ایران در آن دوره، وضعیت سینمای قبل از انقلاب را چگونه آسیب‌شناسی می‌کردید و برای حل مشکلات آن و ترسیم سیمای سینمای پس از انقلاب چه پیشنهادهایی داشتید؟

اگر تاریخچه سینمای ایران قبل از انقلاب را به لحاظ کیفی و کمی بررسی کنیم، ملاحظه خواهیم کرد که چگونه تولیدات سینمای ایران در سال‌های ۵۵-۵۶ سیر نزولی داشته است. تعداد فیلم‌های تولید شده در سال ۵۶ به کمتر از ده فیلم رسیده بود و هجوم فیلم‌های تجاری خارجی، که با هزینه‌ای بسیار کمتر از هزینه تولید فیلم در ایران وارد کشور می‌شد، در عمل نقص تولیدات داخلی را گرفته بود.

فیلم‌سازان قبل از انقلاب دو دسته بودند:

- گروهی که دست‌اندرکار تولید فیلم‌های سطحی و بازاری در رقابت با یکدیگر و همگی در رقابت با فیلم‌های تجاری خارجی بودند؛

- گروه اندکی که سینما را عرصه‌ای فرهنگی و هنری تلقی می‌کردند و تلاش می‌کردند در خور مخاطبان فرهنگی فیلم بسازند. اگرچه آثار آن‌ها به لحاظ سینمایی ارزشمند تلقی می‌شد، اما نقش غالباً در سینمای ایران نداشت.

در خرداد ۱۳۶۲ با هدف بررسی، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای راهاندازی سینمای ایران، به مدت سه ماه همه روزه با تشکیل جلسه‌هایی (با حضور سید محمد بهشتی، محمد مهدی دادگو، مهدی مسعود شاهی و من) مسائل سینمای ایران را از زوایای مختلف بررسی و تحلیل